

— tidligere var det kun 6 — kunne de Skuder, som de sejle med, og som gaa mellem 10 og 11 Fod, ikke manøvrere op i det snævre Løb paa 60 Favne. Det er dem til for megen Besvær, og de komme let i Konflikt med Redskaberne, som støde op dertil. De mene, at Sejllobet i og for sig er bredt nok, naar der blot gives tilstrækkelig Plads til Sejllobet ind til Nibe. Dette Punkt vil jeg meget henstille til det ærede Udvalg at tage under Overvejelse inden 3die Behandling.

Det næste Forslag, jeg skal omtale, angaar de laasede Vande mellem Nibe og Løgstør. Den ærede Ordfører udtalte, at Forslaget, som det var affattet, var et Kompromis, men han var tilbøjelig til at sige, at det vilde være lige saa retfærdigt at sætte 2 Maaneder i Stedet for 3. Jeg beklager her ikke at have det ærede Medlem for Møen (Emil Petersen) til Meningsfælle, eftersom han ellers mente, at Vaadene have for lidt Ret. Her er det nemlig saaledes, at i de Vandløb maa Vaad ikke komme. Ja, efter Forslaget maa de komme i 3 Maaneder — nemlig i Tiden fra 15. Maj til 15. August —, men vedtages et Mindretalsforslag, faa de kun Lov til at komme der i 2 Maaneder af hele Aaret. Jeg har stillet Forslag om, at de 3 Maaneder forlænges til $3\frac{1}{2}$, nemlig fra 1. Maj til 15. August, i Stedet for som i Forslaget fra 15. Maj til 15. August.

Nu ville nogle maaske komme og sige: Ja, men vi have det saa udmærket godt der, vi forlange ingen Forandring, Vandet er efter den bestaaende Lov laaset, det er helt forbudt at fiske med Aalevaad. Der er ogsaa indsendt Andragende i saa Henseende, ligesom der, sidste Gang vi havde Forslaget til 2den Behandling her, var adskillige Andragender, der gik ud paa, at alle Stader paa den nævnte Strækning ere dels købte, og dels ejes de af Befolkningen langs Fjorden, saaledes at blive de laasede Vande fri, blive Fiskestaderne til Dels værdiløse. Det er Begrundelsen. Vandet dernede i det smalle Stykke, der omtrent er den halve Limfjord, hvad Længden angaar, er paa Bredderne saa godt som købt og ejes. Vi kunne blot tage Andragendets Ordlyd, der siger, at de nævnte Strækninger ere til Dels købte og ejes af Befolkningen langs Fjorden.

Nu er det ikke mere saaledes, som det tidligere har været med de laasede Vande; de laasede Vande i Limfjorden have gaaet i Ring frem og tilbage, for at Yngelen skulde fredes. Men man er nu baade fra teoretisk og praktisk Side enig

om, at Yngelen ikke opholder sig mere i de laasede Vande end paa et hvilket som helst andet Sted i Limfjorden, maaske endda knapt saa meget. Det er derfor ene og alene, for at Grundejerne dér kunne fiske med deres Aaleruser og Aalegaarde om Efteraaret, at disse Bestemmelser opretholdes. Jeg tror dog ikke, at det høje Ting (her særlig vil begunstige) Grundejerne til Skade for de mange fri Fiskere.

Det næste Ændringsforslag, jeg vil omtale, er det under Nr. 31 til § 38. Det er blot en Tydeliggørelse, en Redaktionsændring.

Jeg gaar saa til Nr. 32. Torskeruser ere nu tilladte i Limfjorden fra 1ste September til 30te April, men i de senere Aar har man nogle større Torskeruser, end man almindelig har brugt før, hvor man brugte løse Kasteruser. Disse ny Ruser sættes i Modstæning til de andre ved Pæle og have mindst 100 Masker i Forbøjlen. Dem ønske de nu at faa Tilladelse til at udsætte fra 1ste August, altsaa en Maaned før de løse Kasteruser. Jeg tror ikke, at der fra nogen Side af Fiskeriet i Limfjorden kan rejses nogen berettiget Kritik mod, at disse Ruser maa komme ud en Maaned før.

Det næste Ændringsforslag, jeg vil omtale, er et Flertalsforslag; det er en Tilføjelse til § 39. Der er nemlig i Landstinget vedtaget et Forslag, der gaar ud paa, at man skal bekæmpe nogle Uhyrer, nogle Søstjerner, der findes i Limfjorden. Nu skal altsaa det Spørgsmaal afgøres, om Lovgivningsmagten vil gaa med til at bekæmpe disse skadelige Dyr eller ikke. Som Forslaget er vedtaget i Landstinget, skulde Søstjerner eller Korsfisk bekæmpes og det saa stærkt, at det efter Forslaget paalægges enhver Fisker, der fanger saadanne, ikke at smide dem levende ud, men dræbe dem. Nu sige Fiskerne, navnlig i den vestlige Del af Limfjorden, at det kunne de til Nød finde sig i, men der er nogle saakaldte Konkylier eller Snegle, der for Fiskeriet dér ere ganske anderledes skadelige, ja endogsaa saa skadelige, at i Sommertiden er det ikke sjældent, at man ved Nedgarnene, enten det er Torskenedgarn eller Flyndernedgarn, faar over Halvdelen af Fangsten ødelagt af dem. Naar Rødspætterne eller Torskene ere fangede, sætte disse Snegle sig paa Ryggen af dem, sugede dem ud, spise Kødets og lade Benradene blive tilbage; saa hvor de have været, er Fangsten fuldstændig værdiløs. Jeg skal derfor anmode ærede Medlemmer om at vedtage dette Ændringsforslag.